

Hacer Kuşsan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.12.2016

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aldanış

Yaşanmamış maziden mutluluk çaldım,
Aşkla bakınca gerçeği görememiş ya insan,
Yalnız değilsin çocuk ben de aldandım.

Derin bir okyanus gibiydi gözleri,
Tuttu mu bırakmıyordu,
Kelepçe takıyordu gözbebekleri,

Ruhumu kurban edip aşka adadım,
Ateşe dokunmadan nasıl da yandım.

Aklımsa hüküm yemiş bir mahkum gibi,
Her daim düşünceli,yorgun,kederli.

Umudu göğe savurdum,mutluluğu rüzgâra,
Hasretle sardım kapanmaz artık bu yara.

Şiir diye yazdım dizelere gizledim,
Hayatı yaşamadım sanki gözlerinden izledim.

Boşa geçmişti sanki düşündüm de bunca yıl,
Yaşanmamış maziden mutluluk çaldım,
İşte aşk denilen bu engin denizin,
Hırçın dalgalarına böylece daldım.

Hacer Kuşsan

And Olsun!

Sen benim yeniden doğduğumsun,
İçimde nasıl büyüttüm seni biliyor musun?

Muhtaç gözlerle bakarken gözlerime,
Üzerine eğilip verdiğim soluğumsun.

Kuytularda kaybolup giderken ben,
Uykusuz gecelerin şeref konuğusun.

Nefes alıyorsa yaşıyordur dediğim,
Paramparça kalbimin biricik umudusun.

Acıyı da sevinç kadar coşkuyla yaşıyorken,
Günah yüklü geminin en masumusun.

Her şeyi biliyor deyip sığınmışken rabbime,
Boynuma takılan sevda boncuğusun.

Diyorum ya birtanem;
Sen, benim yeniden doğduğumsun.

Ve bir gün herkes gibi sen de göreceksin,
Ömrümce seni yaşayacağım,
And olsun!

Hacer Kuşsan

Anladım ki

Yokluğunla dile gelen mazimiz,
Acı acı konuşurken yandı sinemiz,
Soğuk bir yel eser biz de gideriz,
Anladım ki zalim bir sızı oldun içimde.

Ağlamaktan sükut etti gözlerim,
Manası yoktu artık sözlerin,
Sırlarını yüreğimde gizlerim,
Anladım ki zalim bir sızı oldun içimde.

Beklerim bir gün gülecek miydi yüzün?
Kardeşim sana dost olmuştu hüzün,
Bir tasa alırdı seni her güzün,
Anladım ki zalim bir sızı oldun içimde.

Anlatacak çok derdim var içimde,
Bilmem nasıl anlatsam hangi biçimde,
Allah biliyor dedim ben bir hiçim de,
Anladım ki zalim bir sızı oldun içimde.

Hacer Kuşsan

Artık Çok Geçti

Artık çok geçti,
İmkan yoktu seni unutmaya,
Ben çoktan benzetmeye başlamıştım bile,
Cam gibi parlayan gözleriyle,
Gülümseyen bütün adamları sana.

Hacer Kuşsan

Aşk

Aşka düşmeyen bilmez,damlayı göl sanırsın,
Yaradan zayi etmez,O'nu nasıl tanırsın?

Günah da sevap kadar, değerlidir katında.
Sevap; ilahi huzura götüren basamakken,
Günah; merhamet kapısını açan anahtar olur.

Bir bebeğin yaşamaya gayretidir yol almak,
Işık sanıp ateşe dokununca yanar ya
Yaşamayan ne bilsin? Aşkta aslolan yanmak.

Sevdam bu katreden süzülen zerre oldu,
Huzurunda ey yâr sözlerim divan durdu.

Hangi lügate sığar bu aşkı tarif etsem,
Kimsenin bilmediği bir yoldan yâre gitsem.

İlahi nazarla bakılınca görülen,
Nakış nakış işlenmiş,kör ağacın dalısın,
Arının gayretiyle doldurduğu kovanın,
Çiçeklerden derlenen hasret dolu balısın.

Hacer Kuşsan

Aşkın Esrarı

Kutsi rüzgarların esmediği günlerde,
Sözlerim asılı kaldı boşlukta,
Rahmet dolu kuyularda değil de,
Anlamsız bakışlarda boğuldum.
Hislerime ruh üfleyen asalet;
Hezeyanda buldu beni nihayet.
Anlatmaya çalışmışım derdimi,
Maksat; yalnız sebeplere riayet.
Anlatmasam bilmiyor muydu zaten?
Ama aşkın esrarıdır acziyet,,,,

Hacer Kuşsan

Aylardan Kasım

Çocuktum canım yanınca ağlar,
Günleri sayar, mevsimleri tanırdım,
Mutluluğun peşi sıra, koşardım umutlara.

Gidenler bir gün döner diye inanır,
Güzel günler göreceğim sanırdım,
Yeni yerler keşfetme arzusuyla, dalardım ufuklara.

Çok seversem kaybetmem diye avunur,
Şevginin yeteceğini düşünürdüm, tüm yaraları sarmaya,
Şimdiyse kaybolup gitti can bildiğim ne varsa.

Yalnızlığın zirvesinde kırık dökük umutlarım,
Hayallerim bir bir soldu kalbimse paramparça,
Eksildikçe büyüdüm, çoğaldıkça güçlenecektim oysa.

Gidenlerin gelmediği bir dünyaymış bu artık anladım,
Şimdi mevsim hep güz bana, aylardan kasım..

Hacer Kuşsan

Azad Ettim

Kahrimdan öldüren acılara baktım,
Çocukken ağladığım,
Dertleri azad ettim.

Derin uykulardan rüyalara daldım,
Gecenin karanlığındaki
Dostları azad ettim.

Gözbebeğinden gülüşler çaldım,
Sensiz dâlıp gittiğim,
Düşleri azad ettim.

Altın kafeste tutsak gönüllere girdim,
Esarete aşık olan,
Kuşları azad ettim.

Hacer Kuşsan

Bambaşka

Korkarım bir gün o çocuk kalbini,
Benden başkası sevinçle dolduracak diye.

Gözü başka,içinin rengi başka,
Hele de dokunuşu başka, aşka....

Başka biri ruhunu katarsa benliğine,
En çok da kalbimizi bağlayan kilidimize,
Bahsettiğim aslında yabancı ikimize.

Gülüşümüze, sevişimize yabancı.
Gönlümüzün belki de bu ilkbaharı,
Hatırla aşkıımızdaki o gizemli bağı.

Aynaya bak o zaman gözünün bebeğine,
Dokun incitmeden saçının teline.

Benim gibi öp parmak uçlarını,
Yüreğini saklar gibi avcunun içinde.
Ne olur bana baktığın gibi bakma kimseye!

Kilidimizi açma sakın,nazar ederler aşka,
Unutma, başka sevdik biz, bambaşka!

Hacer Kuşsan

Bana Sevdiklerimi Verin

Bana sevdiklerimi verin,
Ellerimden tutsunlar.
Kederlerimi alıp,
Avcuma gül koysunlar.

Bana sevdiklerimi verin,
Orda öyle dursunlar.
Bir çiçek gibi açılıp,
Dokundukça koksunlar.

Bana sevdiklerimi verin,
Hep yanımda olsunlar.
Bir yere gitmem inanın,
Yalnızlığımı kovsunlar.

Bana sevdiklerimi verin,
Acılarımı dağıtıp,
Buz kesen yüreğimi,
Simsıcacık sarsınlar.

Bana sevdiklerimi verin,
Hayır dua etsinler,
Şaşırdığım yollarda,
'Doğru yol bu' desinler.

Hacer Kuşsan

Bazı

Bazı tarihler takvimde mühürdür.
Ömrümüzün en parıltılı yerine,
Can damarına atılan kör bir düğündür.

Bazı geceler gündüze sürgündür.
Aydınlığın bile ışık saçmadığı yerde,
Yıldızlar gökyüzünde düğündür.

Bazı insanlar gönülde ölmüştür.
Karşında dururken benzer heykele,
Bakışları donmuş adeta kalbi durmuştur.

Bazı hasretler çoktan vuslata ermiştir.
Ayrılık acısıyla türküler yakıp ağlarken,
Merhametli bir yürekte ferah bulmuştur.

Bazı eller anlam yüklü çizgilerle doludur.
Çoğu kez yüreğini sakladığı için avuçlarında,
Taşıyamamıştır, hoş görelim, o da yorulmuştur.

Bazı sırlar saklandığı yerde kaybolur.
Tanıdık olmayan gölgelerle üstü örtülse de,
Elbet onu da bir gören olmuştur.

Hacer Kuşsan

Ben

Geçmişe ya da geleceğe saklama beni sen,
Kendi içinde gurbete düşmüş,
Şehrinde konaklayan biriyim ben.

Beni koluna takıp hayal kurma, uzaklaşırsın kendinden,
Canına dokununca hayat bulan,
Damarları kopmuş bir tenim ben.

Bizim ağaçlarımız çiçek açmaz, sil onu da aklından,
Yalnız, garip ve anlaşılmayı bekleyen,
Kuru dallarda esen bir yelim ben.

Gülüşüne sığınan ince sızıya sor sen,
O söyler belki gerçeği sana,
Can verip sır vermeyen serim ben.

Ben de umuda sarılan biriydim eskiden,
Bu kuşlar var ya kahrediyor beni kederimden,
Sanki baharı getirecekler ölü toprağa yeniden.

Anlatmaya çalıştığım neyse, her neyse yaşadın onu sen,
Yazdıklarımı okuyunca tanırsın beni zaten,
Bildiğim bir şey varsa,o da seni çok özledim ben.

Hacer Kuşsan

Bir Düş Kurdum Aynası Yok

Bir düş kurdum, aynası yok,
Güzel miydi, çirkin miydi?
Boyanıp bezense miydi?
Bakası yok, göresi yok.
Bir düş kurdum, aynası yok.

Yalanlarla kuşatılmış,
Gerçek nedir bilesi yok.
Kandırırken kananlardan,
Doğru yoldan gidesi yok.
Bir düş kurdum aynası yok.

Yalnızlıktan gün sayıyor,
Kimseleri göresi yok.
Dost dediğin kime göre,
Geçer akçe, bilesi yok.
Bir düş kurdum, aynası yok.

Doğru söze tamah etmez,
Yalanlarsa burda bitmez,
Ötelerden giden gelmez,
Umut edip kalası yok.
Bir düş kurdum, aynası yok.

Gönül sevmeye kalksa da,
Kavuşmaya can atsa da,
Yüregine dert saçsa da,
Bu hasretin bitesini yok.
Bir düş kurdum, aynası yok.

Ömür geçip gider sessiz,
Sevdadan gülmedi nasipsiz,
Yanıp kül olmuş habersiz,
Dumanı yok, bacası yok.
Bir düş kurdum, aynası yok.

Gurbetin çilesi bitmez,
Vuslataysa ömür yetmez,
Eş, dost, akraba istemez,
Öğüt alıp tutası yok.
Bir düş kurdum, aynası yok.

Hacer Kuşsan

Bir Gün Ayrılacak Bizden O Mahsun Karanlık

Bir gün ayrılacak bizden o mahsun karanlık,
Öyle parlayacak ki ay, hiç olmadığı kadar yanık,
Koskocaman, bir gecenin bağrından aşacak gülümseyerek,
Şaşıp kalacak tüm gözler, bu nasıl bir aydınlık?

Umutlar can çekişirken sevinçler getirecek.
Kaybolacak hasret denilen o sinsi engerek,
Hayallerimiz saklandığı yerden bir bir çıkarken,
Ağıtlarla büyüyen yüreğimiz aydınlıkla gülecek..

Bir gün ayrılacak bizden o mahsun karanlık.
Hiç olmadığı kadar sevinecek bu ayrılığa insanlık.
Tütün saran parmaklar öyle bir şıklayacak ki,
Alkışlarla uğurlanacak oy sahipsiz yalnızlık,

İsyan dolu cmler imanla tanışacak,
Şilah tutan ellere gller tutuşturulacak,
İs kokan parmaklarımız sevgiyle yıkanırken,
Kutlu bir yzktr huzur, sabredene takılacak,

Hacer Kuşsan

Bir Gün Kavuşacağız, İnan!

O öldü, bunu çok iyi biliyorum.
Bir daha asla bu dünyada olmayacak.

Hepimizden çok sevmiştii onu yaradan,
Saçma sapan şeylere beraber glemeyeceğiz,
Acılarımız da öldü, dünyamızı karartan.

Onunla beraber gelecek yılları da gömdük.
Şimdi kim halimden senin gibi anlar?

Şöyle bir baktım da yokluğunun ardından,
Çiçek açmış keder soluyan bütün fidanlar;
Oysa iflah olmazdı hiç kimse bu yaradan.

Umut kattık merhemine biraz da yalan,
Gözyaşıyla suladık, dedik ki az kaldı dayan.
Geçecek bu günler, bir gün kavuşacağız, inan!

Hacer Kuşsan

Bir Şey

Bir Şey var sende bana ait olan,
Ve tabiki bir bütünü oluŐturan,
Gözle görülemeyen elle tutulamayan,
Bende de sana ait olan bir Şey.

Gözlerine bakınca gördüğüm,
Saklamaya çalıştıkça gönülden düğüm,
Canımı yaktıkça küle döndüğüm,
Aklıma hükmeden çok garip bir Şey.

PaylaŐtık bilmeden ne olduğunu,
Hiç de fark edememiŐtik oysa,
Yalanlar söyleyince nasıl da solduğunu,
Umutla beslenir o çok naif bir Şey.

O Şey her ne ise adını koyamadığımız,
Bitirmek Şöyle dursun başlamaya kıyamadığımız,
Belki de bu dünyada yaŐayıp doyamadığımız,
Sırrına eremediğimiz o kutlu bir Şey.

Hacer Kuşsan

Bizi Yoran

Bizi yoran geceler değil, gündüzler.
Doğan güneş, açan iek, Şu dağ, taş..
Yaşamaya karŐı duyulan bu arsız telaş.

Hayaller değil bizi yoran, gerçekler.
Kırılan kalpler, unutulana yeminler,
Kahrolası bencil yürekler, geçici hevesler,
Veda edemeden verilen son nefesler..

Hüzünler değil aslında bizi yoran sevinçler,
Ardından akan gz yaŐları, yalan seviŐler,
Hep yeniden, yeniden... umut etmek,
lmek değil bizi yoran,ölüp ölüp dirilmek..

Hacer Kuşsan

Bu Dünya Şairlik Mi Bırakır Ya Hu İnsanda?

Bu muhtaçlık korkusu bitirdi beni,
Aç gözlüler emeklerimi yutarsa diye,
Beni kendi içimde sinsi sinsi yitirdi,
Bu dünya şairlik mi bırakır ya hu insanda?

Komşu kalmadı ki dutlarını yiyelim,
Bir masum göze girip sevdalandık diyelim,
Bakıyorum etrafıma şöyle bir an da,
Bu dünya şairlik mi bırakır ya hu insanda?

Kalmadı inan özlenecek eş dost akraba,
Hepsi bir bahane buldu kaçıp kurtuldu adeta,
Ne çabuk unuttunuz hesap var öteki dünyada,
Bu dünya şairlik mi bırakır ya hu insanda?

Saklanacak sırrımız da kalmadı dost olmayınca,
Sözlerin de hükmü yok anlam aramakta,
Hayatlar aldatılmış, gönüller paramparça,
Bu dünya şairlik mi bırakır ya hu insanda?

Hacer Kuşsan

Bulamadım

Hasretine eş yaralar açtım yüreğimde,
Parça parça böldü merhametsiz eller,
Hoşgörüyü yaklaştım şefkatinle sarıldım,
Özleminin sinmediği dert bulamadım.

Yollara düştüğüm sana gelmek içindi,
Zalim yıllar gibiydi affetmiyordu zaman,
Uzadıkça uzuyordu sonu gelmeyecek gibi,
Gurbetlerde kaldım yurt bulamadım.

Yalnızlığa hapsoldüm kör mahzenlerde,
Durgun sular gibi küsmedim nehirlere
Severek aksam da garip yüreklere,
Sırtımı yaslayacak dost bulamadım.

Fotoğraflara baktım hep izlerine rastladım,
Onlar da kaybettiği anlamları arıyor,
Çocuk kalbimi yaktım,doyasıya ağladım,
Dizelere yazacak söz bulamadım.

Rüzgarları dinledim de yüreğiyle söylemiş,
Istırabın dili olmuş, ağlamamış inlemiş,
Hasretten acının da nefesi kesilirmiş,
Sesini anımsatan bir ses bulamadım

Sararan yapraklarını döküyorken ağaçlar,
Kurumuştur dallarda, kaybetmişti rengini,
Mevsimidir diyerek avutsam da kendimi,
Gidişin kadar hazin bir güz bulamadım.

Kalmadı dosta vefa, sevgiliye sadakat,
Gidelim buralardan bizi çok üzdü hayat,
Vaktidir artık dedim anıları yükledim,
Seninki gibi yürekli bir göç bulamadım.

Hacer Kuşsan

Can

Zifiri karanlıktı gece,
Kuytularına çekilmiştim.
Ses seda yoktu,
Herkes uykuda.
Kapı çaldı,baktım.
'tık,tık! '
Anılar duruyor kapıda,
Ellerinde koca bir sandık.
Açıldı,bir de ne göreyim?
İçine saklanmış üç candık,
Biz çocuk yaştayken bile
Koca adamlardık.
Abla kandı,kardeş candı.
Dahasını anlatmaya nasıl dayansın?
Abileri derin bir uykuya daldı.
Payına ağlamak düştü onunla avun,
Bağır,çağır,istersen dövün.

Hacer Kuşsan

Çıkılmaz Sokak

Dokunamam ki sana ateş olur ellerim,
İkimizi de yakar,bu fersiz tenim.

Gelemem yanına göze gelir, dile düşerim,
'Nereye gidiyorsun?' diye sorsalar ne derim...?

Soramam kimseye, nasılsın diye merak ederim,
Hiç aklımdan çıkmıyorsun canım, yemin ederim.

Bakamam gözlerine kaybolurum, bulamam kendimi,
Bir yol gösterenim olmaz, tanımıyor kimse beni.

Bir hediye alayım, kalbine dokunayım isterim,
Açarım ellerimi Rabbime, bağışlanmanı dilerim.

Unutmuş beni hiç umursamıyor dersin belki,
Öyle dersin de bilemezsin bu daha ne ki,
Sigarayı çekişini bile özledim inan ki..

Hacer Kuşsan

Düğüm

Hiç dokunulmamış bir eldin beni tutan,
Kalp ritmini değiştiren, özgürlük şarkılarıyla,
Adeta kendi uğurumundan yuvarlayan.

Umutsuzluğa meydan okurcasına cesur,
Telaşlı bir çocuk gibi elinde uğurtması,
Uçsuz bucaksız gökyüzünde kaybolan.

Güç veren, varlığıyla yalnızlığımı kovan,
Gölgem gibiydin her daim ardımda,
Düşecek olursa tutarım gayretiyle dolaşan.

En önden giderek yaşama dair yol çizen,
Acı tecrübeleri derinlerinde saklayıp,
Arda kalan sevinçlere armağanımdır, diyen.

Hatıralarla avunmak var ya ardından,
şimdilerde vuslata atılmış bir düğüm,
Çözmesi, yokluğunla yaşamak kadar zor olan.

Hacer Kuşsan

Dünya Diyorlar

Gönlümün bacası yok ki yandıkça tütsün,
Buram buram hasret doldukça tütsün,
Vuslata erince sanma ki sevdası bitsin,
Gurbete düştük ki adına dünya diyorlar,
Yürekten yanmalara burda sevda diyorlar.

Yaş olup aktığım göz müyüm,dedim?
Dilinden düşürmediğim söz müyüm,dedim?
Bahar değilim sanki göz müyüm,dedim?
Gurbete düştük ki adına dünya diyorlar,
Yürekten yanmalara burda sevda diyorlar.

Sözlerim paramparça oldu gecede,
Gizledim hislerimi birkaç hecede,
İşte sabah oldu açıldı perde,
Gurbete düştük ki adına dünya diyorlar,
Yürekten yanmalara burda sevda diyorlar.

Gönülden görenler gözü neylesin,
Aşk ile yananlar közü neylesin,
Hâliyle diyenler sözü neylesin,
Gurbete düştük ki adına dünya diyorlar,
Yürekten yanmalara burda sevda diyorlar.

Hacer Kuşsan

Eksik İnsanlar

Eksik insanlar; yüreği yaralılar,
Yarım kalmışlar, virgülle ayrılanlar,
Onlar birbirlerini her yerde tanırılar,
Her koşulda sever ve inanırılar.

Eksik insanlar; gizli gizli ağlayanlar,
Canı acıyan değil acının kendisi olanlar.
Noksanlığın kitabını yazabilecekken,
Tamamlanmış bir cümle olamayanlar.

Eksik insanlar; fedakarlığın çıkmaz sokağı onlar.
Ben yandım eller yanmasın diye türkü olanlar,
Gel demesiyle orduyu başına yığabilecekken,
Yaralarını kendi kendine saran, kıyamayanlar.

Eksik insanlar; olacaksa bana olsun diyenler,
Merhamet yoksunu yüreklerde yer edinemeyenler,
Anlaşılamayan, 'bi garipti' diye anlatılanlar,
Yüreğine dünyayı sığdırıp bir gönle sığamayanlar.

Evet onlar, herkesi sever ve herkesten kaçarlar,
Ben de onlardanım, bir yanım değil her yanım eksik,
Gövdem tastamam şükrolsun ona diyeceğim yok da,
Ruhum paramparça ya Rabbi! Herhalde imanım eksik.

Hacer Kuşsan

Elbette

Bekle beni,
Geleceğim elbette!

Beni,bırakıp gittiğin o yerde bekle!
Yaralarımı sarıp kimseye göstermeden,
Canım yanmıyormuş gibi,
Güleceğim elbette!

Bir gün diyorum; eğer ölmemişsem,
Bir bir yıkılan hayallerimle,
Hesapsızca harcanan yıllarımı,
Sayacağım elbette..

Kırılan kalbimi geçmişe gömüp,
Binbir umutla herzamanki gibi,
Tek başıma yazdığım mutlu sonu,
Sileceğim elbette!

Kabul etmek zor ama bilirsin sen de,
Yılmadan yürüdüğüm o yolların,
Bir gün sonu geldiğinde,
Yaktığın canımı Azrail'e,
Vereceğim elbette!

Hacer Kuşsan

Eskidi

O,öyle bir gidişti ki mevsim hazandı,
Kurumuş dallarımda ömrüm eskidi.
Kadere sitem etmek bana düşmez de,
Hep derman aramaktan gücüm eskidi.

Aynaya bakamadım, yâr gözümde kaldı,
Dilime dökemediğim sözümde kaldı,
Yaşanacak güzel günler vardı da,
Düşler hep ziyan oldu, gönlüm eskidi.

Haklı,haksız toplanmış mahşer yeriydi,
Kuracaktı adaleti diye mizan, terazi,
Öteki denilen dünyada görünce hakikati,
Kavgalar bir son buldu,benlik eskidi.

Kem gözlere düşünce kadim dostluklar,
Hiçbir gönle sığamayan sevgim eskidi.
Anlamlar boşluklarda kaybolup gitti,
Çizgiler doldu yüzüme, tenim eskidi.

Çok yanlış bile bir doğruyu götüremesin diye,
Doğruları çoğaltamadım, silgim eskidi.
Yalan sanki yalanı kovalıyor gibiydi,
Kimseye güven kalmadı,yemin eskidi.

Hacer Kuşsan

Ey Yâr!

Ateşe atılan her şey yanar.
Marifet; yüreğinde taşımaktır ateşi.
Kül olmaz o zaman bu ateş,
Sönmeyen köz olur.
Sarar ruhunu hasret seli,
Manalı bir söz olur.
O vakit,yaraların kabuk tutmaz,
Hüzün rüzgârları eser durur.
Kavuşmalar kucak açmaz,
Aşkın yaprakları kurur.
Sabır değirmeninde öğütülmeden,
Huzura erilir mi ey yâr!
Sen bilmez misin ki?
Kıştan sonra gelir bahar.

Hacer Kuşsan

Ezelden Aşınayız

Öyle bir zamanda gelmişiz ki dünyaya,
Yüreğimizi katmış zaman önüne adeta,
Güzel olan her ne ise erişmek hevesiyle,
Umutla koşturmuş bizi böylece peşi sıra.

Bu hengamede huzuru bulmak şöyle dursun,
Gönlümüzce derdimizi diyemedik hiç kimseye.
İsyan etmeyelim Rabbin gücüne gider diye,
Şükrettik beterini gördükçe halimize.

Yitip gidenleri de hayra yorma cüretiyle,
Tekrar kazanmak için etmedik hiç mücadele,
Gidişiyse belli eder çünkü insan, değerini bizce,
Susmayı ibadet bildik, vardır bir hikmeti diye.

Ezelden hep kaybetmeye aşına çocuklarınız,
İman ettik bir kere biz alem-i ervahta,
Suskunluğumuzu sorarsanız, korkaklık sanmayınız,
Haddi aşmak istemeyiz sığındık diye Allah'a.

Hacer Kuşsan

Gariplik

Gece gece saklandığım kuytular,
Ansızın uyandıran rüyalar gibi,
Anlatır hayattan nasıl korktuğumu.

Telaşla tuttuğu dal kırılınca,
Yüreğim çocuk gibi çırpınır,
Duyarsın o zaman suskunluğumu.

Sevgiden yoksun ruhlar ağlarken,
Hisseden bir gönül nasıl anlamaz?
Güneş görmeyen çiçeğin solgunluğunu.

Derin acılarla ağlarken çocuk,
Kanayan yarasıyla gülmeyen bilmez,
Masum insanların yorgunluğunu.

Gariplik böyledir işte burada,
Sırrı çözülemeyen hisler ülkesi,
Hayatı izlerken pencerelerde,
Kapanır dünya perdesi.

Hacer Kuşsan

Geç Kaldık

Umut döküldü martıların kanatlarından,
Teker teker toplayacak gücümüz yoktu artık,
Biz hayal kurmak için geç kaldık!

Topacını kaptı geldi bir çocuk,
'Bir şans daha ver ömrüne '
Der gibi baktı.
Büyümüş de küçülmüş adeta dedik
Oyun oynamak için geç kaldık.

Deniz dalgalarını vururken kıyıya,
Sevilmeler midyenin içindeydi oysa
Bile bile açmadık içini ürperdik,
Yeniden varoluşlara geç kaldık.

Yaşamak; çoktan terkedilmiş bir şehirdi,
Daha önce defalarca içinden geçtiğimiz.
Soluğumuzu içimize hapsettiğimizdeyse,
Kalbimiz durmuyordu; ama
Nefes almak için geç kaldık.

Hacer Kuşsan

Geçmiş

Gece vakti ay ışığıyla görünen,
Geçmiştir aslında gölgeme bürünen,
Dev gibi belirmiş git desen gitmez,
Geçmiş her nasılsa yaşanır bitmez.

Hacer Kuşsan

Gel

Tüketmek istediklerim vardı içimde,
Bir sigara yaktım, yanıp bitsin diye,
Dumanı içime doldu, bitiremedim,
Yaktıkça, yanıyormuş insan bilemedim.

Yangının tam da ortasındayım,
Kara dumanları dağıt üstümden,
Gel ne olursun, savruluyorum.

Soluğum kesiliyor gözlerin nerde,
Zaman deva değilmiş bu derde,
Acele et, nefes alamıyorum.

Hacer Kuşsan

Gizli Hazinem

Gözümün önünden değil de
Kalbimin içinden yakıp yıkarak geçen
Acılarım var benim.

Türlü yalanlara şahitlik etmiş,
Yine de gerçeği çırıl çıplak görebilen
Gözlerim var benim.

Kızıl bir güneşin dahi yakamadığı,
Masmavi umutlarım,
Çığlık çığlığa bakışları serinleten
Şuskun rüzgarlarım var benim.

Kucak dolusu hüznleri ıslatabilen
Gözyaşlarım,
Sevgisizlikten kurumuş yüreklere,
Merhameti esirgemeyen,
Gülüşlerim var benim.

Bardakta yarım bıraktığımız çayımıza,
Yıllar sonra kaldığımız yerden devam ettiğimiz,
Dostluklarım var benim.

Aynı ana babadan olmadık belki ama,
Elime diken batsa canı yanan
Kaderdaşlarım var benim.

Anlamsız mesafelerin arasında ezilmiş,
Gurbet içinde garip kalmış,
Hasretlerim var benim.

Yaklaştıkça imkansızlaşan sevdalarım,
Mahşere bırakılmış
Vuslatlarım var benim.

İlahi adalete sevk edilmiş davalarım,
Kirli, ruhları arıtılmamış zihniyetle,
Savaşlarım var benim.

Ötesini görmeden ettiğim infazlarla
Mağlubiyetlerim,
Sadece kudreti sonsuz olana,
Boyun eğişlerim var benim.

Hacer Kuşsan

Gözlerin

Gözlerin,nur-u aynım yeşilin en güzel yanı.
Ay ışığında çamlıkta gezdirir insanı,

Ne zaman baksam gözlerine hep aynı his,
Ötelerden,garip diyarlardan duyulan akis,

Hiç ayak basılmamış gizli bir körfez koyu,
Güzellik abidesi, renklerin en asil soyu..

Uyanmak istemez insan bu rüyaya doymak için,
Öyle bir sergüzeşte her gece dalmak için.

Ölünce de seyre dalsam o takdir-i şayana.
Kabristan değil sanki sanarım Cennet -i Al'a.

Hacer Kuşsan

Güller Getirdim Sana

Güller getirdim sana;
Kederli akşamlarda gözyaşıyla suladığımız,
Baharda tomurcukken üstüne karlar yağan,
Umut güneşiyle yeniden hayat bulan,
Dikenleri kurumuş dokununca batmayan.

Dünler getirdim sana;
Parçalanmış kalbinde sevgine muhtaç olan,
Yarınlara küskün umutları kırılan,
Yaramaz çocuk gibi üst üste hata yapan,
Yine de sevginden emin, hoş görüne sığınan.

Küller getirdim sana;
Sevmelere göz yumup rüzgarlara savrulan,
Aşk ateşiyle yanıp hayallerle kavrulan,
Bir üfürümünle onu toz duman edecekken,
İki bedende, tek ruhun özünde hayat bulan.

Hacer Kuşsan

Hatı Kalır

Sevgilinin ardından sislenen yolları,
Türkü yakıp yürümezsen hatrı kalır.
Tütün sarıp hasret çektiğin anları,
Duman duman savurmazsan hatrı kalır.

Gece olunca güneş gider ya gurbete,
O kadcılık ayrılık zor geliyor güllere,
Sevdalar düşünce dilden dillere,
Vurmazsan sazın teline hatrı kalır.

Gözyaşıyla sularsın ölü çiçekleri,
Batmaz artık dökülmüştür dikenleri,
Kuru dallara bağladığın dilekleri,
Olsun diye yalvarmazsan hatrı kalır.

Yalanlarla yıkılınca sevgi limanı,
Deniz bahtına küser, kopar tufanı,
Gemiler de terk edince yükünü alanı,
Yalnızlığa sarılmazsan hatrı kalır.

Dürüst yaşayanın yoktur sahip çıkkanı,
İşine hile katmayıp haktan korkanı,
Zengini alkışlayıp fakiri kınayanı,
Mahşerde de ayırmazsan hatrı kalır

Hacer Kuşsan

Haylaz Çocuk

Saklambaç oynarken buldu beni,
Yalnızdım,kimse beni bulamaz sanmıştım,
Gözlerimden tuttu kalbimden vurdu beni.
Belli belirsiz seslendi: 'Buldum seni! '
Buruk bir sesi vardı hafif rüzgarlı,
Estikçe içimi ısıtan,
Sıcaklığını avuçlarımda hissettiğim,
Güneşten daha çok yakan,
İşte,bu sestti!
Ruhumu saran,sarmalayan,
Güldükçe güzelleşen gözleriyle,
Mühürledi kalbimi,
Usulca seslendim:'Ele verme beni! '
Düşündü,sandım ki dönecek geri,
Aaaahhh!
İyi ki buldun beni,
Ve biliyor musun haylaz çocuk?
Ben çok sevdim seni,,,,,

Hacer Kuşsan

Hep Başa Dönersin

Ağlayarak çıkmışsan bir şehirden
Kırılmışsan parçalarına bile..
Ve güç almaya başlamışsan acıdan,
Gün olup o şehre döndüğünde,
O son ağlama faslını yaşamadan,
Bu acının hakkını veremezsin.

Elinde kalan neşeli günleri,tatlı gülüşleri,
Ceplerine saklarsın umutla,
Orası da parçalanır bu ağırlıktan,
Kendini bile taşıyamazken,
Uzaklara gitmiştir o günler çoktan,
Elini uzatırsın; ama tutamazsın.

Onun yokluğuyla boşalmıştır koca şehir,
Kulak kabartıp dururken sesini duymak için,
Bir gören olmuş mudur diye düşünürsün,
Her önüne geçene sorayım dersin,
'görmedik!' diyecekler diye korkarsın,soramazsın.

Gerçekler acıttıkça canını,
Yalana tutunursun hayatta kalmak için,
Nafile...Ancak kendini kandırırsın.
Garip,kimsesiz,yapayalnız kalmışsındır bu şehirde,
Başı boş dolaşırsın sokaklarda öylece,
Hep başa dönersin; daha dün gibi dersin,
Hep başa dönersin; ama sonunu hiç bulamazsın.

Hacer Kuşsan

Hep Yarı Yarıya

Bir dilim ekmeği pay ettik aramızda,
Sen çığnerdin ben yutardım adeta,
Lokma lokma bölünürdük hayata,
Hep yarı yarıya...

Sen sigara yakardın parmakların arasında,
Dumanı bana kalırdı, ateşı sana,
Zehirimizi savururduk havaya,
Hep yarı yarıya...

Hasret koynumuzda sarılınca uykuya,
Gece saat 3,dalardık karanlığa,
Ansızın buluşurdu gözlerimiz tavanda,
Hep yarı yarıya..

Masum gülüşler ve kaçamak bakışlarla,
Kalp atışları duyulurdu derin nefes alışlarla,
Adım adım değildi sanki koşuyorduk sevdaya,
Hep yarı yarıya..

Küçücük bir tohum ektik dünyaya,
Emek verdik büyüttük, adını koyduk sevda,
Gözyaşlarımızla suladık, nefes olduk duayla,
Hep yarı yarıya...

Hacer Kuşsan

Herkesin Bu Dünyada Bellidir Yeri

Derdinden büyük gör,derdi vereni,
Garibim halimi kime demeli?
Sofra gibi serdim gör yüreğimi,
Herkesin bu dünyada bellidir yeri.

Yârimin efsunludur gözünün rengi,
Gözlerinde atıyor adeta kalbi,
Ruhum aşkının olmuş esiri,
Herkesin bu dünyada bellidir yeri.

Mezara koydular garibim seni,
Rüzgarları dinledim belki duyulur sesi,
'özlédim,gel! ' desem,gelemez geri,
Herkesin bu dünyada bellidir yeri.

Yormaz mert adamı derdi kederi,
Razıdır,o(c.c.) yazmış diye kaderi,
Alçak gönüllüdür bilmez hiç kibri,
Herkesin bu dünyada bellidir yeri.

Kalbimin etrafı sarılmış belli
Eremez sırlara ne top ne mermi,
Yiğidim üstlenmiş kutsal görevi,
Herkesin bu dünyada bellidir yeri.

Hacer Kuşsan

Hürriyet

Tutsaklık hangi mahkemede aklandı da?
Zalimler kamçısını şevkle tutuyor şimdi.

Özgürlüğü vurmak için attığınız bombalar,
Duman olur gökyüzünde bir gün sizi de sarar.
Hürriyete koşarken kıydığınız o canlar,
Esaretin kıyısında rabbine sığınmış, bak!
Yağmur olup yağar şimdi bulut oldu damlalar.

Adaletin ellerine takılan kelepçeler,
Yürekleri yakmıyorsa akmaz hiç gözden yaşlar.
İlâhî gücü yüreğinde bulanlar,
Zulmeti perçinlerken umuda yelken açar,

İman eden bilir misin, bu zulümden ne anlar?
Son demleri yaşarken açılan o perde de,
Gerçek hürriyet yurdu ahireti görünce,
Ölüme bile koşarak gider işte bu canlar.

Hacer Kuşsan

İmkansızı Yaşamak

Özlemek, ah ne korkunç bir şey!
Hele de gelmeyecek bir gideni,
Zaman başıboş dönüp duruyor,
Kendi etrafında bir topaç gibi.

Yaklaşmak ya da uzaklaşmak yok,
Hesap da edemezsin mesafeleri,
Hatıralar var ya çat kapı gelir,
Buyur edersin mecbur, tanrı misafiri.

Aynaya baksan yüzünü görürsün,
Şarkılarda duyarsın sanki sesini.
Öyle bir girdap ki her yanı sarar,
Özlemin ne olduğunu ancak yaşayan anlar.

Rüyalar yok mu, o zalim rüyalar,
Aldatır insanı,kavuştum sanırsın,

Tam dokunacakken gerçekmiş gibi,
Boşluğa düşer kolların, tutmaz ellerin,
Kalbin ağlar zaten ne olacak ki,
Yaş dökmese de olur nemli gözlerin.

İmkansızı yaşamak buymuş demek ki,
Kaçırılmışın gibi sanki vuslata erdirecek,
Hayatta bir kez gelen o kutlu treni.

Hacer Kuşsan

İnan Bana

Merhamet sana ne çok yakıştırdı oysa,
Gözlerinde gördüm susamıştın aşka,
Kalbime dokundun ellerinle bambaşka,
Seni unutamadım, inan bana.

Sevdiğim adam şiirler yazdım sana,
Yokluğunda dalıp gittim uzaklara,
Dost bildim de seni anlattım satırlara,
Doyasıya sevemedim seni, inan bana.

Özledim,aramak istedim defalarca,
Hasretle bekledim günlerce, aylarca,
Gün oldu sitem ettim bu garip yazgıya,
Seni çok özledim, inan bana.

Hacer Kuşsan

Kara Duman

Yorgun parmaklar arasında sıkışıp kalan,
İncecik kağıda sarılmış yokluğu,
Tanıyor musun onu?
Dumanında saklı kalan ömürler savrulurken,
Adeta yalvarıyor 'Kınama beni insanoğlu..! '

Yanmak nedir? Şu dünyada,arıyorsan anlamını,
Ulaşırsın, kara dumana,bırakınca sol yanını.

Sevdalar var o dumanda, kavuşamayan aşıklar,
Bir zamanlar kardeş gibiydik denilen,
Saman alevi dostluklar...

Gönlünce saramamış,doyamamış sevdiklerine,
Yarım kalmış yürekler...
Yana yana küle dönmüş adeta,
Saklı kalan dilekler...

O dumanda,kabuk tutmaz,kanar durur hep yaralar,
Yaşanınca anlaşılın dile kolay ne dertler var..

Şon çareye umut olmak, kime düşmüş baksanıza!
Ölmek için yavaş yavaş,siz de bir dal yaksanıza..

Hacer Kuşsan

Kürdîlihiczâkâr

Geçelim bu faslı,makamımız kürdîlihiczâkâr,
Şükretmeyi bilmez, zaten aşk hep isyankâr.

Görmek, dokunmak ister, canını canına katmak,
Engin denizler gibi yârin gönlüne akmak.

Bir kerecik görürsem o bile yeter der durur,
Aşğın gözündeki sır; zehirli ok gibidir,
Gafil, her seferinde kendi kalbini vurur.

Ölümden ayrı bilme hiç gönül yarasını,
Yalnızlığa mahkûm olmuş aşıkta görürsen,
Ayrılıkla harelenen bahtın karasını.

Hasret,dostudur; gurbet,kaçmak istediğı diyar,
Sevdiğinin yanında olursun; yalnız bahtiyar.

Sözler anlamsız olur o zaman,gerçekler inkâr,
Bütün aşk makamları şimdi kürdîlihiczâkâr ...

Hacer Kuşsan

Meğer

Başladığımı sandığım yerde bitmişim.
Keder yüklü yaşlar süzülürken gözümden,
Mana dökülüyormuş o an sözümden,
Öldü sanıyorlarmış;
Meğer gitmişim.

Ya Rabbi! gördüklerim yoksa rüyamı?
Aklımı yitirdim burada reva mı?
Kapıldım seline aşk mı sevda mı?
Badeden dökülen sihirli balken,
Zehir sanıyorlarmış;
Meğer içmişim.

Sığındım merhamet yüklü gemiye,
Kalmasın gönüllerde hiç zulmet diye,
Zahmet sofrasına kurulduk biz de,
Doydu sanıyorlarmış;
Meğer tokmuşum.

Hacer Kuşsan

Merhametin Hayali

Kalemi elime ne zaman alsam,
Ucundan dökülür mürekkep olur.
Gecenin sırrı, derdi, kederi....

Gönülden geçilen yolları bulsam,
Düğümle  çözülür, aydınlık olur,
Umutun adı,şanı, kaderi...

Yalanın kurduğu sarayı yıksam,
Düşle  gerçek olur,zulümat durur,
Merhametin budur işte hayali...

Hacer Kuşsan

Miracım

Hasretin miracına yükselmişim adeta,
Kavuşunca muradıma erecekmişim gibi,
Bir adım daha atsam Sidret'ül Munteha'da,
Nur cemalini görüp ölecekmişim gibi.

Hacer Kuşsan

Nasıl Anlatayım Seni

Gece sızısı geldi, belli ki bırakmayacak beni,
Birkaç kelimeler edip şimdi nasıl anlatayım seni?

Gözlerin gelir aklıma güneşe bakar gibi,
Kaybolup gideceğim korkusuyla adeta,
Kalabalıklar içinde kendinden kaçır gibi.

Tanısan aslında sen de severdin kendini,
Uçsuz bucaksız göğe doğru salardın kederini.

Gülüştün gelir sebepsiz, gülmeye utandıran,
Yaşamak avuçlarımdan incecik süzülürken,
Gidişin gelir ardından ölmeye can attıran.

Yarım bırakılmış onca hatıra varken dünden,
Kimsecikler bilemez başlamak ne bitmek ne?
Yorulursun işte sen de biraz mutlu olayım derken.

Herkes bir şeyler bekler hayata dair senden,
Ve belki de yaşamaya duyulan bu gayretten,
Oysa sen iç geçirerek zor yaşarsın hasretten.

Hacer Kuşsan

Ne Çok İsterdim

Gözümde o kadar küçülmüşsün ki,
Belki de o yüzden göremiyorum seni.
Oysa ne çok isterdim görmeyi,
Gözlerinin o yosunsu derinliğinde,
Küçücük bir balık gibi yitip gitmeyi.

Ne çok isterdim...
Ellerinin çaresiz boşluklarında,
Anlamsız kaygılarla bütünleşmeyi.
İsterdim elbet, istemez miydim?
Kollarınla sardığın umut yelkenlerini,
Güven dalgalarıyla kalbine götürmeyi.

Ne çok isterdim...
Seni görmeyi.
Göz bebeklerinden gönlüne inmeyi,
Masum fakat bir o kadar da küstahça,
Benim için ayrılan tahta binmeyi.

Ne çok isterdim...
Sesine ahenk katan aşkın ritmiyle,
İlahi bir vedayla bırakılmışçasına,
Yarım kalmış bestemizi sonsuza erdirmeyi.

Hacer Kuşsan

O Ev

O EV

Sensiz neye benziyorum biliyor musun?
Bacası ttmeyen evlerle dolu çıkılmaz bir sokağa.
Geceleyn yeryüzüne dökülen yıldızlar gibi
Değildir pencereleri.
Ağlamaktan kan çanağına dönmüş,
Bir ift göze benzer, loş ışıklar süzülmez
Karanlıkta kaybolur, yıkık, dökük, virane.
Gözyaşlarıyla akıttığı sürmesi
Yüzüne gözüne bulaşmış kime ne?
Duvarları hasretten ilemiş,
Bastonsuz yürüyemeyen,
Kimsesiz, garip, divane.
Tavanında umut dolu gözler
Gezmez her gece.
Yolunu şaşırılmış berduşlardan başka
Geleni yoktur.
Onlarda kapı almaz.
Davetsiz, teklifsiz otururlar
İstedikleri yere.
Saygısızca konuşur, kuralsızca yaşarlar;
Bir eyvallah etmeden çekip giderler sonra,
Zamanında sokağından geçemedikleri o evden.
Asaletin yerini rezalet alır.
Aman Ya Rabbi!
Bu sokağın sonu nereye varır?
Hayaller kurardık, ne bileyim,
Belki de ocuka.
Bir umudumuz vardı aşka dair,
Kavuşmayı bekliyorduk oysa!
Yokluğunla boşalan o evler var ya,
Şimdi çıkılmaz sokakta!

Hacer Kuşsan

O Gölünce

Öyle teorik bir gülüşü vardı ki,
Bütün çizgiler anlamlı yerini bulurdu yüzünde,
Bedenindeki tüm uzuvlar hissedirdi,
Gözlerinde parlardı yıldızlar o gülünce.
Dört mevsimi yaşarken ruhunda,
Gülüşüyle ilkbaharı getirirdi.
Çiçek olup oturan çocuklar gibi,
Muntazam bir gülüşü onunki,
Öyle masum öyle içten ve neşeli.
Yankılanırdı sesi odada hatta sokakta.
Sanat eserine övgüler yağdırırcasına,
Alkışlanmalıydı hem de ayakta.

Hacer Kuşsan

Ondandır

Yılmadım,kürek çektim kıyıya varmak için.
Ellerimle değil; lakin yüreğimle...

Ondandır bu suskunluğum,
Yalnızlığa ruhumu hapsedişim ondan.
Dost sohbetlerinde huzur bulamayışım,
Kaçamak sevişlerde savruluşum ondandır.

Uzun yollar boyunca gözlerimin daldığı,
Bilinmez diyarlara hasret çekişim ondan.

Gülerken dahi akan gözyaşlarıma bakın;
İşyan edercesine süzülürken gözümde,
İçime sığmayan bu garip kederim ondan.

Uzun bir yolculuktan gelmiş gibi bitkin,
Ve gidenin ardından tutkunluğum ondandır.

Umuda yelken açıp sürüklenirken hayat;
Hırçın dalgalarda boğulurum sanırsın,
Sebepsiz görünen bu içe kapanışlığım ondan.

Gerçekleri göremez ya merhamet eden insan,
Defalarca şans verip aldanişlarım ondan.

Kalbi gözünde atan insana hayranım da;
Gözlerine bakınca kendimi göremediğim,
Sahte yüzlü ruhlardan firar edişim ondan...

Hacer Kuşsan

Onu Düşündüğümde

Unutmak mı? Unutamam ki..
Onun hayali her yerde.
Sokaktaki çocuk seslerinde,
Arıyorum yalnızlığımda bile.
Dehşet bir acı duyuyorum
Onu düşündüğümde...

Kalbimde korkunç bir gürültü,
Şimşek çakıyor sanki,
Ansızın bastıran yağmurlar gibi,
Gözlerime doluşuveriyor
Boncuk boncuk yaşlar.
Sırılsıklam oluyorum
Onu düşündüğümde...

Göğe bakıp hatırını soruyorum,
Seşi gelmeyince uzaklardan,
Çağırıyorum hatıraları.
Hıçkırıklara karışıyor sessizlik,
Dipsiz bir kuyuda boğuluyorum
Onu düşündüğümde...

Hacer Kuşsan

Öğren!

Sevdalarım kurşun karası,zifir.
Nefes alıyorsam hâlâ derinden,
Ciğerlerime kadar çektiğim zehir,
Daha kalbime erişmediğinden.

Sevginin sırrına eremeyenler,
Sevda türkülerini dillendirmesin,
Gönül telinin inceliğini sezemeyenler,
Hüzne taç giydirip tüllendirmesin!

Azizim, sen sevmeyi öğrenmemişsin!
Gönülü, gönülden vermeyi öğren!
Dünya'da övülmeye değer güzellikleri,
Aşığın gözünden görmeyi öğren!

Daha bunlar yetmez bir de şu var ki!
Ölmeden kötüyü gömmeyi öğren!
Kötü nedir diye sorarsan eğer,
Yazdıklarımı oku da silmeyi öğren!

Seveceğim ömrümün sonuna kadar dedin,
Şevmedin sen bana kötülük ettin!
Ömrüm dedin,ömrümü ellere verdin,
Umutlarımı kırdın,ıssız çöllere serdin..

Zira, kötünün bizim oralarda yüzüne bakılmaz,
Yanık bir bağırdan türkü yakılmaz.
Şöz dizilmez ona,mısra biçilmez,
Ölçüsü yoktur hüznün, uyak seçilmez.

Velhasıl, azizim sen bilmezsin; ama öğren!
Gönülden sevilen yârdan geçilmez.
Sözünden dönene,yürekten demlenip,
Aşk'ı meşk içinden,şiir süzülmez..

Hacer Kuşsan

Öğrettim Ona

Şükretmeyi öğrettim ona ilk,
Her zaman daha beterinin olduğunu,
Ve gülümsemeyi öğrettim içi acidikça,
Gözlerinden öpmeyi bir yarayı.

Başiboş gezen dertlere:
'Gel beraber gezelim!' demeyi,
Kendi için yaşamayı bıraktığında,
Daha güçlü olacağını öğrettim ona.

Sevmeyi doyasıya bir kelebeği,
Bir günlük ömrü olduğunu bile bile,
Ve ona seni gerçekten seviyorum demeyi.

Tek dostumuzun dürüstlük olduğunu öğrettim,
Yalınayak gezmeyi yüreklerde.
Herkesin 'o söylediye doğrudur.'
Dediği insan olmayı..

Kanat takmadan uçulabileceğini
öğrettim ona,
Hayal dünyasında.

Bakmadan görmeyi,
Okumadan bilmeyi,
Yemeden doymayı öğrettim ona,
Ve görmeden deli gibi sevmeyi.

Yetinmeyi aldığı nefesle,
Yaradanın ona layık gördüğüne,
'Amenna' demeyi.

Virgülün duyguları ritmik bir bağla ayırırken,
Yorulduğunda bile,
Yüreğimizle yaşadığımızda,
Hiçbir zaman yorulmayacağımızı,
Öğrettim ona.

Kutlu davetle beş vakit inerken yeryüzü,
Davetsiz huzura varılamayacağını,
Varılsa bile sırra erilemeyeceğini,
Öğrettim ona.

Hacer Kuşsan

Ölüm Acısı

Ölen ne bilir ölüm acısını?
Hem bilse ne olacak ki ölmüştür,
Acıyı ancak geride kalanlar bilir.

'Değişti.' der mesela etrafındakiler,
Gülüşün değişir, duruşun, bakışın,
En çok da hayata anlam katışın.

Yorulunca değişir ama insan bilmezler,
Hayatı yaşamak da yorar insanı oysa,
Acıyı nasıl yudum yudum içtiğini görmezler.

Dertler birbiri ardınca sıralanır, bezersin,
Bir kapı aralansa da kaçıp kurtulsam dersin.

Ağlamak da yetmez acılarını dindirmeye,
'Niye ağlıyorsun?' derler de göz yaşını silmezler.

Gönül her darbeye ölmez; ama yaralanır,
Sen Rabbine sığın bak!
Kederlerin üstü nasıl karalanır.

Hacer Kuşsan

Öyle Olmalı

Pencereleri yüce olmalı evlerin,
Aydınlık nakış nakış süzölmeli,
Emek istemeli uzanmak için,
Damla damla akmalı umut dedikleri.

Işığa ulaşmanın sevincini tatmak için,
Tüm anlamları zor olana vermeli,
Şükretmekse diğer yarısı imanın,
Savaşmadan özgürlüğün kıymetini bilmeli.

Öyle süslü laflarla sonu gelmez sevginin,
Ömür verip sonra ömrüm demeli,
Gökyüzü gibiye yüreği seven insanın,
Yıldızları gözlerine doldurup öyle gülmeli.

Hakikati, açılan bu pencereden görmeli,
Rıza-i ilahi için gülü dikeniyile sevmeli,
Sırrına ermekse muradımız gecenin,
Dua dua yalvarıp tövbenin hakkını vermeli.

Hacer Kuşsan

Özlersem

Özlersem ararım seni,
Deli gibi özlersem eğer,
Sesini duymak yetmez,
Görmek isterim gözlerini.

Birkaç kelam et derim,
Ordan burdan konuşalım,
Anlamsız da olsa susma!
Konuşurken dolsun isterim gözlerin.

Eğer ağlamaklı değilsen,
Titremiyorsa ellerin,
Tamam kendini yorma boşuna,
Gözlerini de alır,susar giderim.

Hacer Kuşsan

Sen

İçinde kendim olmadığım,
Ruhumu derinlerinde bulamadığım,
Başiboş sözcükler,
Dolanırken başımda,
Ufkuma ışık tutan gözlerinle,
Duruyordun karşımda,
Şaşkındım, işte bulmuştum sonunda!
İçimde gizli gizli büyüttüğüm,
Hüzünlü çocuğun adıydın sen.
Sevdamın ete kemiğe bürünmüş,
El değmemiş yanıydın sen!

Hacer Kuşsan

Seni Bekler

Her gün gel sen hiç çekinme,
Rüyalarım seni bekler.
Açtım ellerimi göğe,
Dualarım seni bekler.

Vuslata ermek istersen,
Hicranlarım seni bekler.
Bir gün olup geleceksen,
Zor yollarım seni bekler.

Güneş gibi doğacaksan,
Gecelerim seni bekler.
Sen de zifir karanlıksan,
Kuytularım seni bekler.

Sen bu hüznü nerden aldın?
Yağmur olup nasıl yağdın?
Huzur bulmaksa muradın,
Secdelerim seni bekler.

Yüreğini al yanına,
Canım deyip sardık cana,
Açtı her giden bir yara,
Dermanlarım seni bekler.

Anlattıkça kanar yara,
Susuşlarım seni bekler.
Bitmez acılar ağıtla,
Gülüşlerim seni bekler.

Sen de söyle dinleyelim,
Yârenimiz var diyelim,
Kâh yazalım, kâh silelim,
Gelgitlerim seni bekler.

Sanadır bu sözler sazlar,
Her şarkıda bir niyaz var.
Hep kış olmaz bir de yaz var,
Umutlarım seni bekler.

Hacer Kuşsan

Sensizlik

Kılıçtan keskin sözlerim vardı,
Sessiz çığlıklarım söze dönüştükçe,
Konuştukça kanıyordu yaralarımız,
Susasım geliyordu,susamıyordum.

Bir gün mutlu olalım dedim,
Hiç yoktan gülelim boşver,
Gülüşlerimizle dolsun bütün şehirler diye,
Hayal edesim geliyordu,edemiyordum.

Güzel gözler görüyordum ışıltılı,
Etrafta sek sek oynayan çocuklar,
Umut dolu `merhaba! 'diyen insanlar,
Sevesim geliyordu,sevemiyordum.

Bir kırgınlık vardı kalbimde,
Uzakları özlüyordum nedense,
Yollar,yolcular çağırıyordu beni,
Gidesim geliyordu,gidemiyordum.

Külfetli geçiyordu her gece,
Zahmet olmazsa gün doğsa diyordum,
Hasret yakıyordu bağrımı,
Parmak uçlarıma kadar titretiyordu bazen,
Ölesim geliyordu, ölemiyordum.

Hacer Kuşsan

Serzeniş

Bize gir dediler Şu kapıdan hevesle girdik,
Adı yaşamak olan arsız bir ata bindik,
Açlıkla,yoklukla,hastalıkla bilendik,
En zoru da hasretti,ona da direndik,
Yine de sorulmadık,bilinmedik,sezilmedik...

Bize sev dediler, ölümüne sevdalandık,
Gözümüzden değil gönlümüzden bağlandık,
Aklımızın erebildiği yollarda Őaştık,
Yüreğimizin sarabildiği tüm sınırları aştık,
Sevdamızı aşımıza, ekmeğimize kattık.
Yine de sevilmedik,sarılmadık,sayılmadık...

Bize ne dedilerse biz onu yaptık.
Gayrısına değil yalnız O'na taptık.
Dertlerden kaçarken dünyaya daldık.
Öyle bir yalandı ki hemen de kandık.
Feleğın çemberinde işte böyle dolandık,
Yine de ayrılmadık,darılmadık,yanılmadık...

Bize öl deselerdi de seve seve öldürdük,
Bu dünyada görmediğimizi ötekinde görürdük,
Orda da yiyecek lazım diye ekmeğimizi bölüştük,
Haksızlığa göz yumamadık, zalimlerle dövüştük.
Derdimizi diyemedik,mutlu sandılar hep gülüştük,
Yine de görülmedik,duyulmadık,bilinmedik...

Hacer Kuşsan

Sev Yaşa

Sevdayla yanarken sarıl boynuna,
Zülfünün telleri düşsün omzuna,
O günü orda yaşa, koyma yarına,
Ele deyip dile düşme sev yaşa.

Yarının elimizde geleceği yok,
Kalbe hiç sözlerin geçeceği yok,
Gurbette hasretin biteceği yok,
Ele deyip dile düşme,sev yaşa.

Yaşamak deniyor bunun adına,
Kimiler ermeden göçtü sırrına,
Kanarak doydular böyle yalana,
Ele deyip dile düşme,sev yaşa.

Geçiyordum ben de uğradım dersin,
İçtim şerbetinizden de doymadım dersin,
Güzeller sevdim de gülmedim dersin,
Ele deyip dile düşme,sev yaşa.

Uykusuz geceler dost olur sana,
Manalı dizeler yâr olur cana,
Hasretle sararsın kanar bu yara,
Ele deyip dile düşme,sev yaşa.

Hacer Kuşsan

Seven İnsan

Seven insanın yüreği yufka olur,
Tanırsın onu nerde görsen yüreğinden.
Sözü doğru olur yalana yer yoktur,
Şaklayamaz, anlarsın sevdiğini sözlerinden.
Öpmeye bile kıyamaz sevdiğini,
Kaybetmekten korkar, yaş döker gözlerinden.

Seven insan; kedi sever, kuş sever, balık sever,
Masumiyete hayrandır, çocuk sever.
Hürdür yüreği onun, göğe bakar durulmaz,
En çok da yeşil sever, mavi sever.

Seven insanın gecedir kadim dostu,
Yalnız geceye anlatır sevgisini,
Yıldızlara bakıp hayal eder,
Umudu pencereden seyreder.
Güneşin doğuşunda görür yüreğini,

Seven insan; şiir sever, gül sever.
Emek verir sevgisini yaşarken,
Hayatı, ölüm kadar gerçek sever.

Hacer Kuşsan

Sevmek İsterdim

Ben seni ölmeden sevmek isterdim.
Ey gönlü güle benzeyen insan!
Her daim gülüşünü görmek,
Akacak olursa gözlerinden yaş,
Hissettirmeden silmek isterdim.

Ben seni doymadan sevmek isterdim.
Ey benim yılmadan yürüyen yanımlı!
Şu yorgun omuzlarıma yükleyip acılarını,
Mutlu olduğunu görüp, gülmek isterdim.

Ben seni hiç üzmeden sevmek isterdim.
Ey benim gülerken ağlayan canımlı!
Hayallerinin gerçek olduğunu görüp,
'Elbet bir gün..' demeden ömür defterine,
Tüm sevinçlerini yazmak isterdim.

Ben seni hep umutla görmek isterdim,
Ey benim kaderdaş dediğim diğer yarım!
Hakkını vererek alınımıza tüm yazılanların,
Ardıma bakmadan yanına gelmek isterdim.

Hacer Kuşsan

Sırlı Yollar

Hak yolunda erenlere,
Rüyasında görenlere,
Hayır dua edenlere,
Sırlı yollar açılmaz mı?

Sofrasında doyanlara,
Dünyasına kıyanlara,
Hürmet edip sayanlara,
Sırlı yollar açılmaz mı?

Dert çektikçe gülenlere,
Rıza için sevenlere,
Hak aşkıyla ölenlere,
Sırlı yollar açılmaz mı?

Niceler dünyayı seçti,
Garibin sınavı güçtü,
Dersen ki dünya bir hiçti,
Sırlı yollar açılmaz mı?

Yolun sonu geldiğinde,
Son nefesi verdiğiğinde,
O an yüzün güldüğünde,
Sırlı yollar açılmaz mı?

Hacer Kuşsan

Sitem

Benim yaralarım vardı,derinlerde gizli,
Yüreğim kadar büyüktü sevgili!

Göz göze geldiğimiz anlarda,
Dökülüyordu kabuklar yaradan,
Derdimin dermanı olmuşsun sanki.

Ama bilemedim,affet!
Sevginin yaralarımı sarmaya yetmeyeceğini,
Yorulunca toparlanıp dünyamdan gideceğini,
Bilemedim,bilemezdim ki..

Ellerimden tuttuğun zaman;
Bir kölenin zincirleri çözülüyordu oysa,
Koşuyordu umutla özgürlüğe doğru.

Cebindeki parayı,kalbindeki yarayı düşünmeden,
Aşk için aşkla koşuyordu.

'Benim olur musun? ' diye sorduğunda,
'Evet! ' dememiştin sana belki,
Ama sen de 'beklerim' diyememiştin hani...

Korkular ve beklentiler girdi araya,
İkimiz de esir kölelerdik aslında.
Azad edilmeyi beklerken sessizce,
Özgürlüğe koşar gibi sevdalandık birbirimize.

Sözler verildi tutulmayı bekleyen,
Sebepler ve bahanelerde saklı,
O an anlamıştım gerçekler çok acı.

Yeminler edilmişti en kutsallara,
Oysa aşkın kendisi yemindi,sırdı.
Bu yolda çok aşıklar sınandı,yandı.

Gönülden sevince anlıyor insan,
Aşkta esas olan; Hakka imandı.

Sevdikleri bırakıp giderken canı,
Bu yürek bunca yaraya nasıl dayandı?

Tuttuğum dal kırıldı tartmadı beni,
Canım aldı,öksüz bıraktı teni,
Hayal ikliminde gezinen gemi,
İmkânsız aşkın kıyısında şimdi.

Hacer Kuşsan

Son

Gelir diye bekleme boŖa sevgili!
DüŖtüğüm yolları, yaban elleri,
Kimse bilmez içimde birikenleri,
Issız denizlere, doldu düŖ oldu.

Manayı ararken benliğim yitti,
Hayale dalarken umudum bitti,
Hasretim çilenin koynunda gitti,
Sevda gönüllerde yandı, kül oldu.

Hacer Kuşsan

Son Bahar

Bir derdi var Şu evrenin onu iyi tanı,
Baksana tek mevsimde tüketmemiŐ hayatı,
YaŐayarak anlatırken hiÇ kalmamıŐ takatı,
Yaz gününde glmŐse, son baharda aŐlamıŐ.

TutamamıŐ kederini sararmıŐ yaprakları,
Esen rüzgarlara saklamıŐ aŐıtları,
Yardıma çağırınca kapkara bulutları,
YaŐmur olup yaŐmıŐ, son baharda aŐlamıŐ.

Kuruyan yapraklara, donduran karlar yaŐmıŐ,
Umudun boynu bükük, her yanı yalan sarmıŐ,
Dosta düşmana karŐı, ayakta dimdik duran,
Kış güneŐinde yanmıŐ, son baharda aŐlamıŐ.

Hacer Kuşsan

Son Nefes

Oturmuşum bir başıma,
Bekliyorum evde, okulda, sokakta..
Bir yolcu var biliyorum gelecek benim için,
Kimsenin ulaşamadığı bir yerde, çok uzakta.

Ne varsa bu dünyaya ait beni sevindiren,
Yitirmişim hiç farketmeden hepsini,
Ağlatan, güldüren, çoğu kez umut ettiren.

Bir gün alıp gidecek olan meleği,
Derinlerde sakladığım o kutsal şeyi,
Bekliyorum umutla, son nefesimi ona vermeyi.

Hacer Kuşsan

Sözcüklerin Suçu Ne

Bir şiir yazarım kırgınlığım geçer sevdaya,
Dosta, düşmana, bütün dünyaya.
Eğilir bir söğüt dalı gibi yüreğim,
Vefanın, kardeşliğin, aşkın önünde,
Kalp atışlarına bile hükmedemezken,
Sorarım o zaman kendime,
Sözcüklerin suçu ne?

Acımı, gözyaşımı dökerim satırlara,
Yalnızlığa mahkum olunca susuşlarım,
Dönüşüverir sessiz haykırırlara,
Gamı, kederi yüklenince garip dizeler,
Sorarım o zaman kendime,
Sözcüklerin suçu ne?

Uykusuz geceler gelir ardından,
Kollarını açar karanlığa katar seni,
Baş köşeye oturmuştur o vefasız sevgili,
Herkes payına düşeni yaşarken sevdadan,
Yandığı kadar yakmak için yüreğini bilir insan,
Sorarım o zaman kendime,
Sözcüklerin suçu ne?

Kaderimi severim yazana hürmetimden,
Bilmediğimi bilen, görmediğimi gören,
Yüceler yücesidir; odur en güvenilen,
İsyan etme hiç vardır bir hikmeti de!
Kırılınca parçalarını topluyorsa yaradan,
Sorarım o zaman kendime,
Sözcüklerin suçu ne?

Hacer Kuşsan

Tanıştık Biz Sevdayla

Daha on beşinde belki de on altısında,
Şimdikilerin çocuktur dediği yaşta,
Bir gözde gizlenen deryada yüzdük,
Kaç alem varmış daha dünyadan başka,
Sevdanın sayesinde sırları çözdük.
İyi mi ettik kötü mü ettik bilmem ama,
Elimizde olmadan aslında,
Tanıştık biz sevdayla...

Her gün bizim sokaktan gelip geçerdi,
Dünya bir yanda dönüp dururken,
Daha bu yaşta bir hayli de acemi,
Dertten kederden yorup dururken,
Öfkelenmezdi o, her şeye gülüp geçerdi,
İyi mi ettik kötü mü ettik bilmem ama,
Elimizde olmadan aslında,
Tanıştık biz sevdayla..

Tam büyüdüm büyüyeceğim derken,
Sevda bizim ellerimizden tuttu.
Çocuk yanımızı kalbimize saklayıp,
Yaşam adlı görkemli bir tahta oturttu.
Sözüm ona büyüklerin dilinde hep aynı nutku,
Dinledik durmadan 'Biz senin yaşındayken...'
İyi mi ettik kötü mü ettik bilmem ama,
Elimizde olmadan aslında,
Tanıştık biz sevdayla...

Kaç yıl yaşadı bizimle böyle sessizce,
Ömrümüzün bağına yaslanıp kalmış,
İnce hastalık gibi hem de fark ettirmeden,
Çocuk kalbimizde büyümüş bak gizlice,
İyi mi ettik kötü mü ettik bilmem ama,
Elimizde olmadan aslında,
Tanıştık biz sevdayla...

Hacer Kuşsan

Tek Sermaye

Gel de beni gecenin en ıssız saatinde,
Herkesin yaşamaktan yorgun düştüğü o yerde,
Yak bütün ışıkları da öyle ara sessizce,
Bul bulabilirsen de sor ne haldeyim görünce.

Uzanırım ruhumun el değmemiş dizine,
Yemin etse de inanmam artık hiç kimsenin sözüne,
Yıldızlara anlatırım derdimi tüm ışıklar sönünce,
Dilim dönmüyor inan ki seni karşımda görünce.

Derinlik olmalı kişinin yüzünde sözünde özünde,
Yemine ne hacet ki kalbi atıyorsa gözünde,
İçtenlikle sarılıp acılara gülünce,
Korkmuyor insan hayattan yüreğiyle sevince.

Arama aydınlıkta beni tanıyamazsın görünce,
Yüreğim paramparça olup mezarlığa dönünce,
İsyan etmedim hiç bu yazgıya kadere,
Sabredip şükretmekmiş hayatta tek sermaye.

Hacer Kuşsan

Uyuttum Umutları

Yorgun yıllara dedim,susun bakalım susun.
Şu acı sigaramın dumanında savrulun.
Hayale dalmak yok,bir anlaşma yapalım.
Yalanın olmadığı pencereden bakalım.
Hüzünler laf anlamaz bir çocuk gibi,uçarı.
Bu gece sabah olmaz,uyuttum umutları.

Yürekten söylenen söz anlamını yitirdi,
Arasan da bulunmaz karanlıklara gitti.
Hiç kimseyi çağırdım,her şeyi görsün diye.
Yalandan gülen yüzü bir tek o bilsin diye.
Zaman yorulurdu da o hiç yorulmazdı
Bu gece sabah olmaz uyuttum umutları.

Başımda dolanıp duruyordu bak geçmiş,
Öğütler verdim ona akıllı olsun diye,
Kutsal kitaplarda anlatılan gerçeğe,
Açıp okuyunca inansın istemiştım,
Yaradan istemezse inanır mıydı sahi?
Sebebi var bilene şu esen yelin dahi.
Getirir uzaklardan sevdanın nefesini,
Kulak ver de bir dinle şu kuşların sesini.
İlahi! hikmetinden sual olunmaz dedim.
Boş değildi yaşanan onca acıya rağmen,
Kederin de bir görevi olduğunu öğrendim.
İman gücüyle hep büyütmüştüm onları,
Bu gece sabah olmaz uyuttum umutları.

Sıradan olsun hayat,özele girmeyelim,
Olması gerektiği gibi yaşanıp bitsin diye,
Herkesin dinlediği şarkıları dinledim,
Bu sefer ağlamadan gözyaşlarımı sildim.
Ne oluyoruz yahu telaşa gerek var mı?
Kovalıyordu sanki birisi bu yılları.
Dünden razıymış o da yerini yadırgamış,,
Nasıl da kaçıyor bak,ömrümüzün baharı.
Kıyamadım yine de çağırın anıları,
Bu gece sabah olmaz uyuttum umutları.

Hacer Kuşsan

Yakariş

Parmak uçlarımda yürüdüm geceye,
Sessizliği uyandırmayım diye.

Çıt çıkmıyordu etraf karanlık,
Herkes uykuda,bir ben uyanık.

Sen.gönlümün batmayan güneşi!
Gülüver bahtıma,utansın aydınlık.

Umudumu kesmedim bak yine de,
Sessiz çığlıklarımı duyuver artık.

Ey,zaman mekan tanımayan sevgili!
Yakarişim sanadır,varlığım senden.

Uğrunda feda ettim her şeyi,
İlahi,lütfunu ayırma benden!

Ses seda yoktu adeta sus pus olmuştu zaman,
Ay parlıyordur belki de bi yerlerde,
Yıldızlar da uzaklara gitmiştir çoktan.

Derken,zaman benim,ben zamanın peşinde,
Sürüklenip gider olduk, her iç çekişle.

Varlığında böyle kayboldum işte!
Saklayım derken çocuk kalbimi,
Kimsenin bilmediği yere....

Hacer Kuşsan

Yalan

Mevsimlerin diliyle söyledikleri yalan,
Kim demiş sonbahar anlatır ayrılığı,
Baharda güz yaşadım;
Sen asıl bana sor, kör kuyuda yalnızlığı.

Yalanmış bu dünyada yaşanmış her ne varsa,
Şu yaprak döken ağaçla,
Göç eden bu kuşların gittiği diyar yalan.

Hasretin ortasında kalakaldım çaresiz,
Her bakışla bir tokat yiyerek doğrulurken,
Donduran heybetiyle korku veren kış yalan.

Umudun can verdiği bir ömür yaşadım ben,
İlkbaharda tazelik getirirdi hani ya,
Yağmursa gözyaşıma denk, yeşerttiği dal yalan.

Uykusuz gecelerde gün doğmasaydı diye,
Pencere önlerinde yıldızlara anlattım,
Anladım işte o zaman anlatırken anladım,
Yalanmış gizlenmeden büyüdüğü çınarın.

Öyle bir yangın ki bu ne közü var ne külü,
Akıl kalbe hükmedemez unutturunca dünü,
Yalanmış yaz gününde güneşte yanmak yalan.

Emek vermek gerekmiş bir ömre çiçek gibi,
El değmeden, göz değmeden, güç alarak sevgiden,
Yaşamakmış aslanan her mevsimi yürekten.

Hacer Kuşsan

Yalnız

Yalnızın başını okşarsın,gözleri yaşla dolar.
Hasret kalmıştır çünkü merhametli bir ele,
O zaman aşkla yazar seni kalbine işte!
Solmuş umutlarını gözyaşlarıyla sular,
Yeşertir sevinçlerini o bir tek dokunuşla.

Yalnız vefalıdır,zor bulunan dosttur,
Rabbini tanır,bir tek ona güvenir,
Cesurdur yalnız,hayata meydan okur,
Herkes onun gözünde rabbın yarattığı kul.

İmanı teninde can,gözlerinde fer olur,
Sen yalnız dersin ona,aşıklar sadık der,
Güven verir kalbine,ruhuna derin huzur.

Yüklenmiştir yükünü tepeden tırnağa keder,
Yine de gülümseyerek gönülden 'ya sabır!' der.

Hacer Kuşsan

Yeşerir

Senin geçtiğin yollar yeşerir,
Kurumuş,savrulan dallar yeşerir.
Manası kaybolmuş o sözü bulan,
Aşka ruh üfleyen diller yeşerir.

Ömür boyu ayrılma hiç dizimden,
Gülücük ol,gör kendini yüzümden,
Aşkın rüzgarına kapılıp giden,
Rengini bulamayan gözler yeşerir.

Hasretin içimde bir alev gibi,
Sarıyor ruhumu sanki sen gibi,
Yakmıyor bedeni cana can gibi,
Aşkla Lal'a dönmüş közler yeşerir.

Gideriz bir gün bu diyarlardan,
Ayırma ruhumu ilahi nurdan,
Hayranım lütfuna verir yaradan,
Aşka kanamayan seller yeşerir.

Hacer Kuşsan

Yokluğunun Ardından

İçim acıyarak seyredeceğim hayatı,
Yüzümde güller açarken,
Üzgün olduğumu anlamasınlar diye.

Hatıralarına sarılacağım,
Seni çok üzdüklerini bile bile,
Kırgın olduğumu sanmasınlar diye.

Kuşlar sensiz uçacak gökyüzünde,
Kanatlarını çırpa çırpa hem de,
Dökülsün umutlar yeryüzüne diye.

Çiçekler yas tutarken gidişine,
Menekşeler sensiz açacak,
Renk renk ve olmadığı kadar canlı,
'Neden kokusu yok bunların? ' demesinler diye.

Sensizliği soluyacağım her nefeste,
Damarlarımda gezinirken yokluğun,
Cenneti anlatacağım insanlara,
Nereye gittiğini sormasınlar diye.

Yaşamak güzeldir diyerek,
Gülümserken herkese,
Sesinle konuşacak,yüreğinle seveceğim,
Gittiğin yerin dönüşü olmadığını
Bilmesinler diye.

Hacer Kuşsan